

temptandi licetia hacten vocat: in quod et desiderium temptatoris agit et voluntas dei implet. Nam volens temptat diabolus: sed temptando nesciis purgat et probat. Unde et in hoc quod maliciose facit etiam inuitus deo seruit: et ita seruus ex pacto efficit. Motadum autem quod non seruus: sed seruus semperternus dominus: quod hic temptando iustorum utilitatis bus seruit: et etiam post

banc vitam damnatio

eius sanctis proficiet:

quia videtes eius cru-

catus quos euaserunt:

quod patientia in dei lau-

dibus crescent. Ps. 26. Letabatur iustus cum viderit vindictam. Sequitur:

a. Non quasi illudes ei quasi qui: Mota

diabolus puer vocat:

est a deo vehemoth:

postea leviathan/ mo-

autem compas. Vehemoth iterat belua: Leviathan/ additamente coru. Belua igitur quadrupes esse ostendit: dum sensu quasi

bos comedere debet. Leviathan vero quod hamo caput: sine dubio

draco in aqua est. Piane ergo vehemoth de bestia per actionis

immunda fatuatatem: Draco per nocendi maliciam: Quis per subtilis

nature levitatem. Ita dicit Gregorius. Vnde certe vehemoth

cuius habitatio est in terra/ deinde de avaricia temptat: Dra-

co seu leviathan/ cum de luxuria pulsat: Quis cum de supbia tem-

pat. Diabolus ergo in eis quos ad luxuriam incitat/ draco est. In il-

lis quod ad avariciam inflamat/ belua est. In illis quos ad fastum

superbie eleuat/ avis est. In illis vero quod parit avaricia/luxuria/su-

spbia/polluit: simul belua/draco/ et avis existit. Quasi belua ad

dominum venit: quando cum de avaricia temptauit. Matth. viii. b.

quando ei ostendens oia regna mundi/dicit: Hec omnia tibi da-

bo/ si perdidens adoraueris me. Quasi draco venit: quoniam de gu-

la temptauit/dicens: Si filius dei es/ dic ut lapides isti panes

fiant. Quasi avis ei apparuit: quoniam super pinnaculum templi eum

portauit/ et de vana gloria temptauit/dicens: Si filius dei es

mitte te deo/ sum. Quasi avi illusit ei deo: cum in passione filii

sui escam humanitatis ostendit: sed laqueum deitatis abscondit:

qui dum escam caperet/ captus est more avis. Dicit ergo: Nun-

quid illudes ei quasi avi: sicut ego: b. Aut ligabis

eum ancillis tuis: sicut ego meis: c. Locident illum/ in-

divident membra ei ab eo: amici. d. Dividet illum nego-

ciatores. Idem sunt ancille/amici/ negotiatores. f. apli et per-

dicatores: quod per suis sunt ancille per formidinem: postea amici per fidem:

tandem negotiatores per predicationem. Item ancille per humilitatem

et proprie fragilitatis considerationem: De quibus Proverb. ix. a.

Visit ancillas suas ut vocarent ad arcem/ et ad magnia ciuitatis.

Amici per secretorum revelationem. Job. xv. b. Vos autem dixi ami-

cos: quod haec audiri a patre meo/ oia nota feci vobis. Negotiato-

res per aiaz acquisitionem. Luc. xix. b. Negotiamini dum venio.

Proverb. viii. c. Bustavit et vidit: quod bona est negotiatio eius.

e. Non quasi implebis saginas pelle eius: et gurgi-

stium piscium capite illius: sicut ego: Sagena est magnus re-

te: ubi et magni et parvus pisces capiuntur. Gurgistium est magnus

vas/ in quo magni pisces tam capiuntur. Idem ergo significat per

saginas et gurgistium. f. ecclesia fidelium. Unde Matth. xiiij. f.

Simile est regnum celorum: id est ecclesia militans/ sagene misse

in mare/ et ex omni genere piscium congreganti: quia malos

cum bonis/ superbos cum humiliis/ iracudos cum mitibus/

fatuos cum sapientibus habet intra se ecclesia. In pelle levi-

than/stulti de corpore eius: in capite/sapientes accipiuntur. Vnde

quia pellis exterior est: per pellem/ subditum: per caput/ propositi

designantur. Dominus ergo sagam sive gurgistum prius pel-

le leviathan impletuit/ et postea capite: quia prius elegit infir-

ma mundi/ ut confundaret fortia: et stulta/ ut destrueret sapientes.

g. Cor. i. d. Prior collegit indoctros: postea philosophos.

Nec per oratores docuit pescatores: sed ecce contrario per pescatores

subigit oratores. Dicit ergo: Non quasi implebis sage-

nas pelle ei: et gurgistum piscium caput illius/

sicut ego: quod prius quasi pelle diabolus/ infirmos et stultos collegit: et postea caput illius: id est prudentes seculi mibi subegit: f. Mones super eum manum tuam: sicut ego: qui eum cum volo ad sequendum relaxo: et cum volo/ virtutis perire potesta/ te reprimor: quod non. Unde et apostolus subdit: g. De-

mento belli: Nec

ultra addas loqui. Ecce spes eius

i frustribus eius: et videtur cum

ctis precipitabit. Ca. XL.

Quoniam quasi crudelis su-
m scitabo eum. Quis enim potest resistere
vultui meo? Quis ante de-
dit mihi ut reddam ei? Omnia que sub celo sunt mea sunt.

accusares. Hoc ideo dicitur. So. g.

dixit dominus ne iob quod nul-

lilus culpe sibi conscientia erat: et tamquam dura fla-

gella tolerabat in vi-

trum murmurationis

caderet. Alta enim dei

dispensatio: ut dicit Gregorius: sepe bene merentes famulos

vel ministris impetrat: vel flagellis omittit: vel quibusdam superim-

positis oneribus grauat: vel laboriosis occupatiis impli-

cat: quia mira potentia habet: quod si liberi ac quieti in tran-

quillitate persistant: temptantes aduersarios ferre non valen-

tes/ mentis vulneribus pressari facerent: Ideo dominus more

medicis: qui exterius sauciat ut interius curet: corpus fatigat

ut mente purget. Et hoc est quod dicit Proverb. xx. d. Li-

uor vulneris abstergit mala: et plague in secretis viribus ven-

tris. Quia vero leviathan de divina misericordia falsa permissione

blanditur: postquam dominus fortitudinem eius intulit: et iob ad intu-

endum illam admonuit/ dicens: Non demetudo belli tecum ut pena

ei et suorum irremissibilis ostenderet: illico subiuxit: h. Ecce

spes eius: qua sperat se et suos: non quid liberari/ sed levius

puniri: frustribus cum: i. Et videntibus cunctis. s.

angelis et hominibus electis ad hoc spectaculum adductis: ut di-

cit Zach. viii. b. Ecce dominus veniet/ et omnes sancti eius cum eo: k. Precipitabit in infernum: cum corpe suo. Matth.

xxv. d. Ite maledicti in ignem eternum: qui paratus est diabo-

lo et angelis eius. Isa. xxv. c. Precipitabit dominus mortem in sem-

perternum. i. diabolus qui est causa mortis. Inuidia enim diabolus

intravit mors in orbem terrarum: Sap. ii. d. Tunc verum erit quod

legit Apocal. xii. c. Projectus est accusator fratribus nostrorum

qui accusabat illos ante conspectum dei die ac nocte. Ita. xx. c.

Diabolus qui seducebat eos/ missus est in stagnum ignis et sul-

phuris: ubi et bestia et pseudo prophetae cruciabunt die ac no-

cte. Sed aliquis posset querere: Domine qui leviathan istum tantum

fortitudinis scis esse: cur suscititas eum? non nos infirmos in certa-

mine: Ideo respondet dominus dicens: l. Expo. Ca. XL.

Quoniam quasi crudelis suscitabo illum: uno ad co-

modum electorum qui ex temptatione perficiuntur. Sed pos-

set aliquis dicere: quomodo non quasi crudelis suscititas

eum: quem scimus tot et tantos inuidare et deuorare te permittere? Ideo subdit: m. Quis enim potest resistere vultui

meo? q. d. reuera non quasi crudelis eum suscitito: quia cum vo-

lo eum reprimio: non enim potest resistere mihi. Quis enim po-

test resistere vultui meo? i. voluntati meae: Nullus. Ro. ix. d.

Voluntatis eius quis resistet: Hiero. i. g. Quis est iste pastor

qui resistat vultui meo? Ut non possim eripere electos de fortitu-

dine eius. Possum quidem. ii. d. Voluit deus pios de

temptatione eripere: iniquos vero in die iudiciorum reseruare cruci-

andos. Nec est bene iniustus si impios cruciandos derelinquit.

Quia nemo prius aliquid contulit deo: ut diuina gratia illum sub-

sequatur: Et hoc est quod sequit: n. Quis ante dedit mihi

ut reddam ei? Ac si apte diceret: ad parandum reprobis nul-

la ratione compellor: quia eis debitor ex sua actione non te-

neor. Et hoc loco sumpsit apli illud Roma. xi. b. Quis

prior dedit illum et retrahet eum? o. Dia que sub celo sunt

mea sunt: Similiter et que in celo et que super celos sunt. Sed

quia de leviathan loquuntur qui de celo cecidit: Ideo cuncta que

sub celo sunt asserta sua esse: ut illum ostendat potestati sue seruire;

Libri

q.d. dñs: leuathan gloriā meā amisit: sed dominū nō euasit.
¶ Hoc parcā ei verbis potentibus & ad depcandū
cōpositis. Hoc de corpe eius. l. de iniquis omnib⁹ intelligi-
tur: qui dic⁹ tūc: H̄ne dñe aperi nobis: Matth. xxi. a. Sūt
etia nōnulli intra ecclesiā: qui plixas p̄ces ad deū faciūt: s̄ vi-
ta depcantū & on ha-
bēt: de quib⁹ Matth.

bēt: de quib^z Matth.
xxiiij. a. Oia opa sua
faciunt ut videant ab
homībus. Luc. xx. g.
Attēdite a scribis qui
volūt ambulare in sto
lis: et amāt salutatiōes
in foro: et pīmas cathe
dras in synagogis: et
pīmos discubū^z in cō
uiuijs: q̄ deuorāt do
mos viduaꝝ: simulan
tes longā oīōneni: hi
pīcipient damnationē
maiōrē. De his dicit
Esa. xix. 13. Popul^z

B

Dicitur. 15. a. **Esa. xix. d.** "Popul'"
hic labijs me honorat
cor aut eop longe ē a
s longe a renibe eop. T
candū cōposita dicunt
Bregl. Cleracis nāqz c
nō cōposita vba relon
gī: eo nequius & mult
tilius occultat: tanto m
subiūgit dñs: b **¶**
id est volitatem decipiē
in mediū oris ei? c
suggestionū eius: nisi c
stiones eius discutio
na em̄ videntpmittent
oris diaboli intrare
nō penset hō cui loqui
tendat. Seqt d **¶** **D**
vultus leuiathā lunt u
ingrediūt. Quas dñs
scit. H̄i ḡ dicit: **¶** **D**
erroz sub specie sancte
nisi ego: cui nihil absce
pes seculi adh̄erebūt:
res suos decipe nō po
nū eius. i. in circuitu
do. i. terroz principū. E
deles alij verb sequent
cī: **Apostol.** it. d. Pote
In ore quidē doctoy

Pſ.9. gnat. **D**e ecclē Pſ. dicit: Sub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor: sedet in insidijs cū diuitib⁹ i⁹ occulti. Prop̄ diuersa dogmata dicit: Sub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor. Prop̄ miraculorū specie dicit: sedet i⁹ insidijs. Prop̄ secularē potentiā dicit: Lū diuitib⁹ i⁹ occultis: qz simul ⁊ guerla p̄dicatione ⁊ miraculorū fraude ⁊ terrena potestate fideles conabif inclinare. **S**Corpus eius. omnes iniqui: b Quasi scuta fusiliq. i. duri p̄ obstinationē ⁊ fragiles p̄ concusationē. Omne quidē vas fusile durū ē in se: sed cū labet ⁊ fragile. Itē corpus leuiat̄ hā scutis fusilibus cōpat: qz nulla sagitta veritatis penetrat: sed oia verba correctionis scuto supbie defensiōis a se repellit. **D**e hoc scuto dicit Thres. iij. g. Dabis eis scutū cordis labore. **E**t compactū squamus se p̄ mīctibus. i. crebris excusatiōib⁹ vel defensiōib⁹. **M**odo squamas paul⁹ aliquā habuit: s̄ postq̄ ei⁹ repugnatiōes victę sūt: defensiōis squamas abiecit. **U**n scptū ē Acl. ix. c. Lōfertum cecidēt ab oculis ei⁹ tanq̄ s̄qm̄ ⁊ visū recepit. **A**na vni p̄lū git: qz iūice se defēdit oēs iniqu. Quos em̄ simul reat̄ sociat: cōcordi p̄tinacia defensio querfa constipat. **E**t ne spiraculū qdē incedit p̄ eas. i. ita

Job

mutuo se defendunt; q̄ spiraculū p̄dicationis ad se intrare nul-
latenus p̄mittunt. De q̄ pestifera cōcordia adhuc aptius sub-
dit: m̄ Ana adh̄erebit alteri: et tenentes se nec q̄
sepabunt; ab inuice / vel a sua malitia. Peruerios enī viu-
tas corroborat dū cōcordat; et rāto magl̄ incorrigibiles

adherebit alteri: et tenetēs se
nequaq̄ sepabunt. Sternu-
tatio eius splendor ignis: et
oculi eius ut p̄alpebre dilu-
culi. De ore eius lampades
pcedunt quasi tēde ignis ac-
cense: De nārib⁹ eius p̄ce-
dit fumus: sicut olle succēse
atq̄ feruentis. Mālitus eius
prūnas ardere facit: et flam-
mā de ore eius egredit. In
collo ei⁹ mōrabit fortitudo:

illecebris cōcordit se inebrīat. Descēpto corpore leuiatā redit
dñs ad caput. i. antichristū ostendēs qđ p̄ semetipm extremo
tpe sit actur. Unū dicit: n^o Sternutatio ei^o i. extrema cō-
motio ex elata seculi potestate pueniens: o^o Splendor
ignis. i. adiuta miraclis q̄ faciet antichrist^o: p̄t qđ mīlos cō-
mouebit. Et q̄ sapiētes mūdi ei^o tyrānidi adh̄erebūt: Seq̄:
p^o Et oculi eius. i. sapiētes mūdi qui erūt eius cōsiliarii:
q^o Et palpebre diluculi: dicētes: p̄cēllse noctē error:
z doctrinā antichristi succedere: q̄si luce vitatis. Quib^o dicit
Esa. v.e. Ue q̄ dicitis bonū malū tē. De ore eius lā
pades pcedūt q̄si tedē ignis accēle. i. de p̄dicato-
bus ei^o infāmant auditores ad male agendū. Sic em̄ p̄ oculos
intelligunt sapiētes q̄ p̄uident: ita p̄ os accipiunt p̄dica-
tores q̄ docent. Et bñ dicit: Sic tedē ignis accēle. Te-
da em̄ accēsa odoꝝ suaue habet s̄z lumen obscurū: Ita p̄dica-
tores antichristi odoꝝ bone famē habet: ppter spēcie sancti-
tatis: sed obscure lucēt: ppter neq̄ciā opaōis. Denarib^o ei^o i. de miraculoꝝ ei^o insidijs: p̄cedit sum^o i.ca
liginosa dubietas: q̄ etiā elector oculos turbabit: s̄ no exēga-
bit. Matth. xxiij.b. Surgēt pseudo p̄phe z pseudo chaluit: z
dabūt signa magna z pdigia: ita vt in erroꝝ inducant si fie-
ri pōt: etiā electi. Feruor etiā aiōp fidelium in humo expīt
cū subinserit: v. Sicut olle succēse atq̄ feruētis. Ve-
lūt olla feruēs/ est vnaquęq̄ aia: q̄i impetus cogitationū q̄si
vndas ardētes int̄ sustinet: q̄s ignis celi cōmouit z oppōsi-
tualis intrinsec^o clausas tenet. Vel de narib^o ei^o p̄cedit sum^o:
cū noxijs inspiratiōib^o eius praua cogitatio i corde hois na-
scit: p̄ quā mētis acies obscurat. Cui^o sumi vim expīt dñs
cū subiūgit: Sic olle succēse atq̄ feruētis. Olla em̄ suc-
cēdit: cū mens hūana diaboli suggestiōibus instigat. Olla
feruet: cū p̄ cōsensum in prauis desiderijs accēdit. Qd ap̄
ostēdit dicens: x. Halit^o eius. i. suggestio ei^o: P̄u-
nas i. iniquoꝝ mētes male accēfas: z Ardere facit: nā-
ma mali desiderij. Diabolus est q̄si faber sufflatu int̄q̄ sug-
gestiōis mentes hominū igne praui desiderij inflāmāns. De
quo Esa. liij.d. Ego creavi fabrū sufflante in igne pruas: et
pferentem vas in opus suum. Hui^o fabri folles: sūt oēs adu-
latores/ detractores/ lenones/ z vetulę mediaticres. a. flā-
ma de ore ei^o egredit^o. i. incendiū praui desiderij: de insti-
gatiōe occulē locutiōis ei^o. Quā flāmā cit^o extincit vndā
lachrymaz/ z ozo cōtinua: vt dīc Greg^o. b. In collo ei^o i.
in elatiōe ei^o: q̄ p̄ colli extensionē significat. s. xv.c. Ecurrit
aduersus deū erēcto collo: et pingui ceruice arm^o est. Esa.
liij.c. Pro eo q̄ eleuat^o sūt fili^o sion: z ambulauerūt collo et
tēto: decalubabit dñs verticē filiāz sion. c. Morabit^o
titudo: secularis potētie. Nā elationi illi^o adiuncta potēcia
suffragab^o. Supbia em̄ sine potēcia levius frangī posset: z po-

cetera sine subtilia non noceret. Sed quod leviathā pūs diuitias metis auferit. i. bonas cogitationes q̄s noticiā sue iniquitatibus infundat: recte subdit: a Et facie eius. i. noticiā: b Precedet egestas virtutū et bonarū cogitationū. Greg. Memo cognitiōi eius iūgū: nisi pūs virtutū diuitijs denudeſ: et pūs facultas viriū p̄dit: et postmodū q̄si p̄ familiaritatē ei⁹ noticiā cogiscit. Tel facie ei⁹ p̄cedit egestas: c

et facie eius p̄cedet egestas. d Membra carniū eius cohē rentia sibi. Mittet cōtra eū fulmina: et ad locum alium nō ferent. Cōr eius indurabitur quasi lapis: et stringet quasi malleatoris incus. Cū sublatuſ fuerit: tumebunt angeli: et territi purgabunt. Cū apprehēderit eum gladius:

e. Drouer. xix. c. Cū ap̄bia defecerit: dissipabit popuſ. c Mēbra carniū ei⁹. i. imitatores mori illi⁹: d Lohēria sibi: in malo p̄ bonos. Illa em tūc diuerſitatis alteratio scinderet: et iō v̄hemēti⁹ p̄ bonos p̄ualebūt. Carnes leviathan vocat dñs/oes q̄ eisdē fere p̄cedentib⁹ ad iniqtatē p̄lūgunt. Sicut ecōtrario de corpe christi mystico dī. i. Cor. xv. d. Tōs estis corp⁹ christi: et mēbra de mēbro. Corp⁹ christi: s̄ oēs boni s̄il: Mēbrū d̄ mēbro: q̄libet q̄ ab alio regit. Quid aut̄ p̄ antichristū diuina clemētia faciet ī fine oīdū dñs/dicēs: e Mittet p̄ eū fulmia: dñs p̄ diabolū et suos. Esa. xi. a. Spū labiorū suorū inficiet impītū. Et q̄. Chēſſal. ii. b. Tūc reuelabif ille iniqū q̄ dñs iēsus inficiet spū oris sui. Hoīe fulminū/extremi iudicij snīa accipit: q̄ ideo fulmē dī: q̄ eos feriet ī eternū incēder. f Et ad locū aliū: q̄ ad leviathā et mēbra ei⁹: g Mō ferent: fulmia. q. d. iustis gaudentib⁹ soli re. pbi ferit: Mō s̄ palea triticū gemit: s̄ extremi iudicij vētilabro triticū a palea dīsceret: ita qđ triticū in horreū dñi recondef: palea vō igni inertingibili dabif: sic dicit Matth. viii. c. Et h̄ est qđ hic dī q̄ fulmia ad aliū locū nō ferent: q̄ igne suo/nō grana s̄ paleas ascendēt. Hoc est qđ dī Jōh. v. e. Et p̄cedent q̄ bona fecerūt: i. resurrectiōs vite: q̄ vō mala egerūt: in resurrectionē iudicij. Sed q̄ ip̄su leviathā nō corrigit pena ostēdit dñs/dicēs: h Cor ei⁹. i. volūtas eius: i Indurabit quasi lapis: q̄ nūc ad p̄nitentiā molliet: Et iō male erit ei. Ecci. li. d. Cor durū male hēbit ī nouissimo. Et q̄ solis icib⁹ ēne vltiōis ap̄rabif leviathā: q̄ mō alios ferit vbiq̄: recte sequit: k Et stringet inferni vinculis coartatus: q̄ mō vagat ad libitū: l Quasi malleatoris incus: que ad hoc tñ statuī ut crebris icib⁹ feriat. Et recte diabol⁹ incidi cōpat: q̄ i. incide alia vasa formant: ipsa tñ tot pessiōib⁹ ī vas aliud nō trāſferit: Ita nos leviathā p̄fēquente cōponimur et finus vasa dñi: ip̄e aut̄ semp̄ p̄cutit p̄ena cōtinua: et in vas vtile nunq̄ mutat. m Cū sublat⁹ fuerit: futurū p̄ p̄terito posuit. Leviathā em de celo cōdente cū suis cōplicib⁹: alij timuerūt timore reverētē ad robustius standū. Un sequit: n Et territi purgabunt. i. purgati fuerūt: q̄ soli boni malis cadentib⁹ remāserūt. Lapsus ḡ malorū/bonos et terruit et purgauit. Terruit ne dēū sup̄biēdo cōtēnerēt: sic leviathā. Purgauit: q̄ malos ab eoz cōsortio sepauit. Eccl. xxvii. e. In terā p̄cī te/ai facie regū dedite ut cernerēt te. Tel pōt legi: p̄rie de futuro: et dicunq̄ ange li p̄dicatores: sic dī Esa. xxxii. b. Angeli pacis amare flebūt. Apoc. i. d. Septē stelle s̄ septē angelī. Id: cū s̄blar⁹ fuerit leviathā cū corpē suo. i. turbine iudicij rap⁹ ī infernū: unēo pauroe cōcussi: si qđ in eis fuerit culpe venialis: illo pauroe purgabif. Et h̄ est qđ seq̄t: Et territi purgabūt. Interi aut̄ quid agat oīdū: o Cū ap̄phēderit eū gladi⁹: subsistere nō poterit necs hastā necs torax. Gladi⁹ noīe aliquā accipit p̄dicatio. Hiere. xlviij. b. Maledict⁹ q̄ phibet gladi⁹ suū a sanguine: Aliqñ̄ etiā dānatio. Deut. xxxii. f. Gladi⁹ me⁹ de uorabit carnes. Aliqñ̄ dolor ip̄al. Lucl. ii. e. Et tuā ip̄l aiām

p̄trāsibit gladi⁹. Aliqñ̄ duo testamēta. Luc. xxii. d. Ecce gladi⁹ duo h̄. Aliqñ̄ ſecularis potestas. i. abus⁹ ei⁹. Matth. xxvi. e. Qui accepit gladi⁹: gladio p̄bit. Aliqñ̄ ſbū dei. Heb. iii. c. Tūc ē ſermo dei et efficac et penetrabilior of gladio ancipiti. Aliqñ̄ ira v̄l̄ p̄guasio diaboli. Ps. De gladio ma

Ps. 143.

ligno eripe me. Sic ac cipif h̄. Leviathā em ī fine tēporū ī antichristo in tantā p̄teſ insaniā: vt omib⁹ appetēs dīari: illo mō tē ſue dīef: Jō nō apphēdere gladi⁹: h̄ apphēdi a gladio dī h̄. Per hastā hoīaculū p̄dicationis: Per toracē fortitudo patiētē intelligit. Leviathā ē ī antichristo veniens/tante virtutis apparabit:

v si ſupnū deſit auxiliū: et p̄dicantib⁹ acumē obtūdat: et patiētū lōganimitatē deſtruat. dī g: Cū ap̄phēderit eū. i. Leviathā. p̄ Gladi⁹. i. tē imper⁹. q Subſttere nō poterit: corā eo. r H̄ec hastā. i. acumē p̄dicationis. s H̄ec torax. i. fortitudo patiētē. t Reputabit em q̄li p̄aleas ferrū. i. lacula p̄dicatoris. v Et q̄li lignū putridū es. i. lōganimitatē p̄statiā: q̄ niſi diuīa gr̄a p̄tegrat p̄dicatorū vires igne neq̄tē ſue cōsumet velut paleas: et patientiū p̄statiā q̄li lignū putridū in pulvē rediget. Greg. Quid de paleis tūc faciet leviathā: si ferrū q̄li paleas estimabat: Quid d̄ putridis lignis actū esti: si q̄li lignū putridū eris fortitudinē ſoluet: O q̄ multi q̄ ſuis virib⁹ ferrū ſe eſſe vei ſe eſtimat: in illo tūc tribulatiōis igne paleas ſe eſſe dep̄hēdit: et q̄ multi q̄ p̄ infirmitatē p̄priā ſe eſſe paleas metuūt p̄ diuinū adiutoriū ſulti: ī ferri atq̄ eris ſoliditatē roborant. u Non fugabit eū vir sagittari⁹. i. p̄dicator a cordib⁹ reprobor: q̄ quisq̄ ab illo dep̄hēdit: vba sancte p̄dicationis audire p̄tēnit. Greg. A vinculis diaboli vinct⁹ tenet: q̄ audire ſbū dñi dēdignat. y In ſtipulā versi ſūt ei lapides ſūdē. i. fortes ecclie infirmos et molles reputabit. De hmōi ſūdē lapidib⁹ dicit Zach. ix. d. Deuorabūt et ſubciēt lapidib⁹ ſūdē. Tel in ſtipulā versi ſūt ei lapides ſūdē. i. auētates ſacré ſc̄ptiūre: De qb⁹. i. Reg. xvij. f. Tūlūt dauid lapidē ſūda ſecit: et circūducēs p̄cuſit eū ī fronte. Sed qđ mirū ſi leviathā vires būanas deſpī: q̄ etiā tormēta ſupnī iudicij p̄tēnit: Un seq̄t: z Quasi ſtipulā eſtiaabit malleū. i. pond̄ ſupnē aiaadversiōis. De q̄ malleū dī Drouer. xix. d. Parata ſe derisorib⁹ iudicij: et mallei p̄cūtētes ſt̄tox co:pib⁹. Itē. ii. Reg. vij. a. Dom⁹ aut̄ cū edificaret: de lapidib⁹ dolatis atq̄ p̄fecti edificata eſt: et malle⁹ et ſecuris: et omē ferramētu nō ſunt audita ī domo cū edificaretur. Tel malle⁹ ē verbū dei. Hiere. xxii. f. Mūqd nō ſbā mea ſūt q̄li ignis ardēs: dī dñs: et q̄li malle⁹ p̄terē petras: a Et deridebit vibrantē hastā. i. dñm p̄gnā etiā cōminatē. Hastā q̄pē vibrare eſt ei mortē eternā p̄pare: vt dī Greg. h̄ leviathā vibrantē hastā deridebit: q̄ q̄qd graue q̄qd horribile ſūdet: pati nō metuit. Sed q̄ ſe etiā tormēta nō poſſe vadere cōſpīcit: eo ad mala faciēda ourior assurgit: et multos hūi mūdi ſapientes ad ſuū ſumulatū inſlectit: Un seq̄t: b Sub ip̄o erūt radij ſolig. i. ſapiētes: q̄ intra ecclīa acūnia ſapiē ſi lucis radios videbāt ſpargere: et p̄ auctoritatē regimis ſic ſol desup ſplēdere. Mota ſol aliqñ̄ dī christ⁹. ſap. v. a. Sol iuſtice nō ē oīt⁹ nob. Aliqñ̄ iuſt⁹/rotūd⁹ p̄ iuſticiā: clar⁹ p̄ mūdiciā: calid⁹ p̄ charitatis ardoē. Eccl. xxvij. b. Illo ſanci⁹ ū ſapīa manet ſic ſol. Aliqñ̄ p̄ſē tribulatiō. Cant. i. b. Molite me ſiderare q̄ ſuſca ſim: q̄ decolorauit me ſol. Aliqñ̄ manifeste visionis oſtēſio. Ps. 18. In ſole poſuit tabnaculū ſuū. i. corp⁹ ſuū in lumine manifeste viſiōis oſtēdit. Aliqñ̄ p̄ſens p̄ſperitas. Ps. Per diē ſol nō vret tē. Aliqñ̄ tēpaliſ cordis leticia. Hiere. xv. b. Occidit ei ſol cū ad huc eēt dies. Aliqñ̄ acumē ſapiē. Eſa. xiij. b. Obte nebrat⁹ ū ſol ū ſuū ſuo. Apoc. xvij. b. Et q̄rt⁹ angel⁹ effudit

Ps. 18.

Ps. 120.

vv 4

Libri

phiala sua in sole. Greg. Phials effundere in sole est sapientibus persecutis supplicia irrogare. Hoc ultimo non accipit hic sol. Lotiens autem pedibus leuiathā se radij solis subdūt: quotiens docti intelligentie luce pollentes se despectis ceteris i superbia erigunt: vel ea quae scūt carnalib[us] desiderijs inqnat: vel obliuī cœlestiū trena ambiunt: vel non re miniscetes quae tra sur: de cognitio celestium gaudijs. Vel cū doctor frene potestati queri s[ic] El timaris.

a sternet sibi aurum quae si lutuz. b Feruescere faciet quae si olla p[ro]fundū mare: et pondet quasi c fundū mare: et pondet quasi d cum vnguēta bulluit. Post eū lucebit semita: estimabit se subiicit. Qd sepe er in multis sit: Ubi sequit: a Sternet sibi aurū quae si lutū. i. sapientes luce intelligentie fulgetes avaricia vel luxuria vel erronea doctrina sibi subiectos viliter cœculabat. Luxurū enim aliqui d[icitur] in qua doctrina solidi magistri. Abacuk. iiij. d. Utā fecisti i mari eq[ue] tuis: i luto aq[ue] mītarū. i. iter apuisti p[re]dicatori bus inf doctrinas h[ab]eas seculi sordida et frene sapientes. Aliquid carnalis voluptas. Ps. Eripe me de luto ut non infigar. Aliqui frene diuinit. Abacuk. ij. b. Ubi ei quae multiplicat non sua: vlos quo et aggrauat se densu lutū. Itē Zach. ix. a. Coaceruit sibi argentū quae si humū: et aurū ut lutū platearū. Aliquid frangit caro. Mā. iiij. c. Intra in lutū et calca: subigēs tene late[re]. Aliquid ipse h[ab]et. Esa. Ix. c. Nos lutū et tu factor n[ost]ri. Aliquid liberū arbitriū cū gra. S. x. b. Demēto q[ui]lo q[ui] sic lutū feceris me. Aliquid charis in vtrac natura. Job. ix. a. Expuit in terrā et fecit lutū ex spuro. Itē auri no[n]e aliquid accipit claritas deitatis. Carr. xv. c. Dilect[us] meus candidus et rubicundus: electus ex misericordia: caput eius aurū optimū: Quod caput clavis de. i. Cor. xi. a. Aliquid claritas sup[er]ne ciuitatis. Apoc. xxi. e. Ipse ho ciuitas aurū mūdū: sile vitro mūdo. Aliquid charitas. Apoc. i. c. vidit iobes angelū cinctū ad mammillas cona aurea: quae supni ciues omni timore penali excluso sola charitate ad iniquitatem ostendunt. Aliquid nitor: gaudijs trahit. Eiere. i. a. Calix aure babylon in manu domini inebriās oem trā. Aliquid splendor fæcitat. Thren. iiij. a. Quod obscuratum est aurū: mutat est color optimus. Greg. Aurū obscurat: cū iniquitatū tenebris iusticie pulchritudo deservit. Mūrak color optimus: cū splendor inoccētis virtutis et sedilitate culpe. b Feruescere faciet quae si olla profundū mare. i. reprobos et electos faciet desequire. Per mare emū impudicis. Esa. lxvij. d. Impudicis mare seruēs: quod descendere non potest. Per profundū maris: occulte cogitantes impioz. Eiere. xvij. b. Praecepit cor hois et inscrutabile. Alia litera habet: Profundū est cor hois et inscrutabile. Leuiathā igit[ur] feruescere faciet quae si olla profundū mare: quae corda malorum et bonorum valido ardore succedit. Quis ho malū decepti obediēdo antichristo putabat se obsequiū p[ro]stare deo in afflictione bonorum: recte seq[ue]t: c Et ponet quae si vnguēta bulluit. i. re probos ita seducet ut plecuto bonorum redoleat eis fragratiā vnguētorum. Vnguēta emū cū bulluit fragrantia suavitatis reddūt. Hoc est quod dicit dominus discipulis: Joh. xvij. a. Et erit ut ois qui intific vos arbitres obsequiū se p[ro]stare deo. d Post eū lucebit semita: quae p[ro] antichristo faciet miracula: quae lucidus appetit. Ubi Matth. xxij. b. Surgit pseudo christi et pseudo prophete: et dabunt signa multa et prodigia. q. Thessal. iiij. c. Erit aduersus eū finis operatione satanam in omni virtute et signis et prodigijs medacib[us]. e Estimabit abyssu quae si senescentē. i. suos estimare et credere faciet: quae pena iudicij sit terminabilis. Quod autem no[n]e abyssi iudicium intelligat: dicit in Ps. Iudicia tua abyssus multa. Senecus hoc p[ro]finis impunitate ponit. Ubi Heb. viij. d. Qd antequam et senescit propter iteritū ē. Blo. Antiquatio et senectus p[ro]mūtū sunt mortis. Ratio autem quae leuiathā suos infatuat ad hoc credendum: hec est: Justus est omnipotens: dicit ipse: ergo sine fine non puniet culpā cū fine. Ad h[ab]et h[ab]et Greg. Ad districti iudicis iusticiā p[ro]met ut nunquam careat supplicio: quā mens in hac vita non luit carere peccato: Inquit autem sine fine voluerint peccare: si sine fine potuerint vivere: Voluntas quae mala nunquam finē habuit: et ideo pena fine carebit. Itē dicit diabolus: Nullus iustus crudelis

Ps. 35.

Job

tate pascit: ergo deus non pascit in cruciatib[us] iniquorum: Non igit cruciatib[us] non delectat: tū quod iustus est ab eis vniōne in operum non sedat. Itē dicit diabolus: Seruū delinquēs: idcirco a iusto d[omi]no cedit ut a neq[ue]cia corrigat: igit[ur] miseri cur in gehenna crux

clant nisi ut expient: Greg. Int[er] quia iniquitate genio supplicio puniunt: ut iusti omnes et in deo videant gaudia quae p[ro]cipiunt: et in istis res ipsa ruit. Itē seruus radii debet peuti quod vel

est abyssu quae si senescentē. Non est potestas sup[er] terrā quae si cōparet et: quae si factus est ut nullū timeret. Omne sublimie videt: ipse est rex sup[er] vniuersos filios sup[er]bie. lit corrigi: sed miseri in inferno positi nunquam volente corrigi: non sine fine debet puniri. Itē dicit diabolus: Ubi est quae sur sancti p[ro] inimicis suis quae si tunc ardere videbūt non orat: cū eis p[ro]ceptū fuerit: Orate p[ro] p[re]severātib[us] vos: Matth. v. g. Ora g[loria] p[ro] eis: quomodo g[loria] non exaudient ab eo cui semper seruierūt: et p[ro] quod mor[tem] sustinuerūt: Greg. Sancti orant p[ro] inimicis suis eo t[em]p[or]e quae ad fructuosa penitentia possunt eos convertere: et ipsa p[ro]uerione saluare. Quid enim aliud p[ro] inimicis orantib[us] nisi quod ait apostolus: Ut der illis deus penitentia et resipiscat a dia[bol]i laq[uis] a quae tenet captiuū ad ipsiū voluntate. Et quod p[ro] illis tunc orabitis quae si nullatenus possunt ad iustitiae opa ab iniqtate commutari: Eadē itaq[ue] causa est ut non orat p[ro] hominib[us] eterno igne damnatis: quae si nunc causa est ut non orat p[ro] diabolo et angelis eius eterno supplicio deputat: quae si nunc causa est ut non orat sancti homines p[ro] infidelib[us] imp[er]iq[ue] defunctis: quod de eis viri quae nouerunt iam eterno deputatos supplicio ante illū iusti iudicis cōspectū orationis suae meritū cassari refugunt. Quod si nunc quae si vniuersi iusti moribus et damnatis iustis minime cōpatit: quanto districte tunc iniquity tormenta respicunt: quod ab omni coruptio[n]e virtutis erutus ipsi tā iusticie vicinius adhuc erubet. Itē dicit diabolus: Non omittit mulier dānari filii cū potest succurrere: Ergo mīto fortis nec de patet dānari filios quae creavit. Scriptū est enim: Nūquid obliuisci potest mīler ifante suū ut non misereat filio Isa. 49. a. veteri sui: Et si illa oblitera fuerit: ego tū non obliuiscar tui: dicit dominus. Itē nullus sapiens sciēter et voluntarie gemitus imaginē suā: gemitus fortis neque de: g[loria] non dānabit eternalis hoies quae creavit ad imaginē et similitudine suā. Ostea calliditate leuiathā quae bonos fallere conabit: ostēdū dominus potestate eius dicens: Non est potestas sup[er] terrā quae si cōparet ei p[ro] p[re]dictā: quod est p[ro] p[er] tēmū suū infra hoies cecidit: tēcūtros hoies nature angelicē cōditio[n]e trascēdit. Nam etsi beatitudinē p[ro]didit: magnitudine tēmū in naturē angelicē non amisit: quae si cūcta humana supat. Ipse enim est ille fortis qui custodit atrium suū: Luc. xij. c. Sed h[ab]et quod dicit: Non est potestas tēcū. videt dicere Aug. Nihil est iniquitatis aia habēte charitatem. Sed non est trā: quod bic agit de potestate naturali: Aug. loquuntur de potestate grise. Unde Greg. dicit: quod diabolus magnitudine nature supat oē hoies: tēmū in merito factus et subiacet. g Qui factus est ut nullū timeret: i. fecit ac si nullū timeret: quod dicit: Ascenda in celum tēcū. Et si factus est ut nullū timeret: i. tā obstinatus ut nullū timeret: quod nec deus nec hoies neque etiam h[ab]et quod passur est. Greg. Qui elementis superesse poterat: si vnu quē debuit timerere voluntet: vnu p[ro]fecto timeret oia possidens: qui nūc vnu non timeret oia patit. h Omne sublimie videt: i. cūtros velut infra se positos de sublimi: respicit. Ide p[ro]uenit mēbris eius: ut dicit Gregorius. Cūtros enim infra se esse respicitur: quod p[ro] elevatione cordis in quādā se altitudinis arce posuerit. Cūtra quae si Esa. v. c. Ubi quae si p[ro]pietas estis in oculis vestris: Roma. xij. d. Nolite prudētes esse apud vos meti p[ro]positos. i Ipse est rex sup[er] vniuersos filios sup[er]bie: id est sup[er] omnes superbos. Superbia ho domini finis sue locutionis inseruit: ut quid esset malis omnibus deterrimus indicaret: Quia ut dicit Gregorius: alia vitia illas virtutes solūmodo impetu quibus ipsa destruunt: Verbi gratia: Pro patientiam: castitatem abstinentiam: libido continētiā expugnat: Superbia vero contra singula animę membra fecerit: et quae si generalis et pestifer morbus omne corp[us] suum cov

tupit. Per hanc qd vltimo ponis: radix omni vltiorum esse mōstrat. Eccl. x. b. Initium ois pcti lugubria. Tob. iii. c. Supbia in tuo sensu aut i tuo verbo nunq̄ dñari pmitas: in ipa em intiu sumpsit omnis perditio. Expo. Lc. XLII.

B Espōdens aut iob dño dixit. Postq̄ dñs fide/ li famulo levia than hostis eius q̄ sit

A fortis et callid⁹ / ostendit: Postq̄ vites ei⁹ frau desq; quibus nos im pugnat subtilit pate fecit: iob ad vtraq; r̄dit / dicēs: qd vtrumq; potes est dñs refrena re. Dic q̄: b Scio qr̄ oia potes: ex te. Et nulla te latet co gitatio. Heb. iii. d. Oia nuda sūt et apta oculis ei⁹ / ad quē nob̄ smo. Cōtra vires le uiathā / ait: Scio qr̄ oia potes. Cōtra oc cultas machinatiōes adiuxit: Nulla te la

tet cogitatio. Homo enim videt ea que parent: dominus aut cor intueſ. i. Regl. xvij. b. Un iob mox eidē leuiathā ex probat / dicēs: d Quis ē iste q̄ celat 2 siliū absq; sci entia: l. indiscrete vult abscondere: qr̄ q̄bus p̄ nos multis frau dib⁹ occultat 2 siliū leuiathā: m̄ dei inspiratiōe nobis detegit. Un paul⁹. q. Corl. q. c. Nō ignoram⁹ cogitatiōes ei⁹. i. satba ne. Proverb. i. b. Frustra facit r̄te aī oculos pēnator̄. Tel absq; scia celat 2 siliū suū leuiathā: qr̄ licet r̄ptatos lateat / p̄tectorē r̄ptatos latere nō p̄t. Un stult⁹ ē: t̄ iō ei⁹ et siliū d̄ Esa. xxiiij. e. Q̄ q̄ p̄fidi estis corde: vt abscondat̄ a dñi 2 siliū. Cō siliū aut leuiathā ē inīq̄ et occulta suggestio. Audita igif fortitudine et calliditate diaboli: t̄ creator̄ potētia / q̄ illū valēter re p̄mit: t̄ nos misericōr̄ p̄tegit: bear⁹ iob qd de se s̄etiat apit / dicēs: e Ideo insipiēter locut⁹ sū / cognitiōe sapiētē tuę: q. d. audita sapiētē tua: compi me nō ēē sapiētē. Et ideo insipiēter locut⁹ sū: et q̄ vlt̄ modū excederēt sciētiā meā. i. excedit. Ut excederēt nisi tu facerel̄ intelligi. In duob⁹ se reprehendit iob. In mō loquēdi per b̄ q̄ dicit: Insipiēter locut⁹ sū. Et i altitudine materie / p̄ b̄ q̄ dicēs: Et q̄ vlt̄ modū ex cederēt sciētiā meā. Ois em̄ hūana sapia q̄ntūcūq; polleat: diuīne sapiētē cōpata insipiētia ē: t̄ oia iusta et pulchra diuīne iusticiē et pulchritudini cōpata: nec iusta sūt: nec pulchra: uno oino nō sūt: vt dīc Greg⁹. Hinc ē q̄ abeaā int̄ s̄ba dñi nihil se nisi puluerē recognit̄ / dicēs: Loquar ad dñm meū cū sum puluis et cinis: Gen. xvij. d. Hinc ē q̄ moyses om̄i sapia egypti/ orū instruc̄: ex q̄ loquētē dñm audiuit: impeditioris lingue et tardioris se ēē ppndit / dicēs: Obsecro dñe nō sū eloquēs ab heri et nudiūsterti⁹: ex q̄ locut⁹ es ad suū tuū impeditioris et tardiori⁹ lingue sū: Exo. iiiij. c. Hinc est etiā q̄ Esaias postq̄ vidit dñm sup soliū excellū ad seipm rediens / ait: Tē mihi qr̄ tacui: qr̄ vir polluit⁹ labijs ego sū: t̄ i medio ip̄li polluta labia hūris / ego habito. Et statī subiligit: vñi coguit suā pollutionē / dicēs: Regē dñm exercitū vidi oclis meis: Esa. vi. b. Hinc etiā lliorēmias s̄ba dei audiēs / dicit: A a dñe de⁹: ecce ne scio loq̄: qr̄ puer ego sū: Idere. P. b. Hic etiā Ezechiel loqns de q̄ttorū aialib⁹ / dicit: Cū fieret vox sup firmamentū / qd erat sup caput eoz: stātes s̄mittēbat alas sua. i. cū iternā vocē sup ne sapiē audiūt / volat⁹ sui alas deponit. i. dei altitudinē min⁹ se posse p̄templari cogiscit. Greg⁹. Ad vocē delup veniēt alas deponere / cognita supna p̄testate / frutes p̄prias hūliare. Igif sancti dñi sentētias dei audiūt: quāto magis p̄templādo p̄ficiūt: rāto magis despiciēdo qd sūt: aut nihil aut p̄pē nihil se ēē cogiscit. Un iob audit̄ finonib⁹ dei / stultū se ee cogiscit / ait: Insipiēter locut⁹ sū: t̄ q̄ vlt̄ modū excederēt sci entia meā. i. excedit: supple locut⁹ sū: vel audiui a te / loquente

m̄bi. Un̄ poterat iob dicere cū Ps. Misrablis facta ē sciā Ps. 138. tua ex me: cōfortata ē et nō potero ad eā. Seq̄t: f Audi et ego loq̄: interrogabo te et r̄nde mihi: qr̄ igratē se cog uit iob audita s̄nia dei: t̄ iā interrogat ut doceat. Sed nota q̄ aliud ē loq̄ hois ad deū: aliud loq̄ dei ad hoīem: aliud audire hois: aliud audire dei. Loq̄ hoīis ad deū / p̄pmtis i illū desideriis inhibere. Loq̄ dei ad hoīem multiplex ē.

Loquit̄ em̄ de⁹ p flage lla / p hūficia / p inspi rationē. Illo vltimo modo loq̄ dei ad ho minē est cōpunctionē cordi ei⁹ infūdere. Cō punctio quidē lingua dei est / q̄ aī loquit̄: vt dīc Greg⁹. Audire ho minis / est sono aliūde veniēti aurē alibi poss tā cōmodare. Audire Al. tād me dei / est desideria cor recta dīi acceptare. Inter rogare hois deū / est

In p̄spectu ei⁹ se nescientē cognoscere. Rūdere dei / est eū q̄ se nescientē hūlitter cognoscit / occultis inspiratiōib⁹ erudire. Est ḡsensus: Audi et ego loq̄. q. d. misericorditer desideria su scipe. S̄ interrogabo te / et r̄nde mihi. i. me nescientē / et stu ticiā meā hūlitter cognoscentē doce. Q̄ aut iob deū interrogauit ex desiderio hūlitteris: et q̄ deū r̄sidere sibi ḡsierit ex ma gisterio aspiratiōis: patet p hoc q̄ interrogatur se dicit: et post ea nihil interrogavit / s̄ de hūlitter sentiēs subdit: h Auditū auris audiui te. i. p̄z aī flagella. i. cognoui te. I Hunc aut ocul⁹ me⁹ videt te. i. meli⁹ cognosco te. q. d. ex flagellis ad te cogicēdū p̄feci. Certior em̄ cognitionis visus q̄ audir̄: et iō etiā audiuisse aī flagella se dicit: post flagella videre eū / dē se dicit. Et ita p̄z q̄ flagella dñi cognitionē ei⁹ faciūt. Esa. xxvij. e. Sola veratio tāmō dabit iutellecū auditū. Quid aut fecerit iob ex eo q̄ magis coguit deū. Subdit: k Idecirco ip̄e: nō alī: uide rephēdō: plus q̄ aī nō ab eis. m Et ago p̄nīaz: de male dictis. n In fauilla et cinere. i. in hūlitate vilitate. o Postq̄ aut r̄t. Auditū sermonib⁹ iob / et cognit̄ rephēdō amicor̄ ei⁹ / q̄ si sentētādo dñs redi arguit eos q̄ nō rectū s̄ iob locuti sunt. S̄ cū sit dñs iuss⁹ et misericōr̄ postq̄ p̄ iusticiā districte redarguit / p̄ misericōr̄ p̄ nitētes benigne p̄uertit. Et h̄: Postq̄ aut locut⁹ ē dñs vba hec: q̄ p̄dicta s̄t: ad iob: p̄ Dicit ad eliphac the manitē: q̄ p̄m⁹ erat int̄ tres amicos iob: q̄ Grat⁹ ē furor me⁹ i te et i duos amicos tuos. i. t̄ i duos amicos tu os: baldath et sophar. r Q̄m nō estis locuti corā me rectū: licet corā hoib⁹: q̄ videt ea q̄ pareat et iudicat fm facie de⁹ aut intueſ cor. i. Regl. xvij. b. s Sic seru⁹ me⁹ iob: q̄ nihil supbe locut⁹ ē: s̄ hūlitter et vere. Eode mō laudauit dñs moysen: Nūc. xij. b. Un̄ nō talis seru⁹ me⁹ moyses q̄ i oī do mo mea fidellissim⁹ ē: Q̄re em̄ ad os loq̄ ei: palā et nō p̄ enī gmata deū videt. t Sumite igif vobis. i. ad vīi vilitatē: v Septētaurog: Ad litterā. u Et septē arietes: et ite ad seruū meū iob: q̄ m̄bi seruūt etiā in flagellis. y Et offerte holocaustū p̄ vobis deo / p illū. a Job aut seru⁹ me⁹ orabit. p̄ vobis: nō reddēs malū / p malo: nec maledictū / p maledicto: sed ecōtrario benedicēs. i. P̄f. iij. b. b Facie et suscipiā. Lōzōne et exaudiā. c Et nō vobis imputet stulticiā: q̄ stulte s̄ iob cōtendistis. d Nec em̄ locuti esti corā me. i. in / vbi sol⁹ de⁹ videt: vbi multi displicer / q̄ foris placent. e Sic seru⁹ me⁹ iob: Idē iā dicerat: sed replicat: ut manifesti⁹ iusticiā iob / et iniusticiā amicor̄ suor̄ demōstret. Repetitio em̄ / firmatatis est indi cū. Unde Gen. xlj. d. dicit ioseph pharaoni: Qd aut̄ridisti secūdo: ad eandē rem p̄tinens somnū firmatatis indicū est.

a Abierunt ḡ eliphac themanites et baldath suites
z sophar naamathites: et fecerit sic locutus fuerat
dñs ad eos. i. obtulerunt ea q̄ dixerat eis dñs. b Et suscep-
pit dñs facie ib. i.e. ōzonē exaudiuit p̄ amicis suis: q̄ et
ipi sā fecerat qd̄ dñs dixerat ill. Qm̄ vō p̄ se laborat: q̄ p̄ alijs
orat: vt dicit: recte sequit. c Dominus qz conuersus
est ad penitentiā ib. cum oraret p̄ amicis suis: id
est penitentiam eius acceptauit: et citius p̄ se exaudiuit est:
quia p̄ alijs orauit. Plus enim p̄ se valere p̄ces suas efficit: qui
eas et alijs impedit: vt dicit Gregor. Et libetius sacrificiū
orationis accipit: qd̄ in cōspectu misericordis iudicis primi
dilectionē condit. Qd̄ etiā gratius est deo: quando p̄ aduersarij
offert. Unde Stephanus cum p̄ se orādo diceret: Dñe ie-
su suscipe spiritū meū: nō dñm est exaudit: sed cū dixit: Dñe
ne statuas illis h̄ peccati: statim obdormiuit i domino: Act.
vij. g. Vinc est q̄ ipsem̄ domin⁹ in cruce p̄ occisoribus suis
orauit. Idē etiā p̄ce-
pit discipulis: Matth.
v. g. Orate p̄ p̄sequē
tib⁹ et calūnātib⁹ vos.
Quātū aut̄ p̄ se obti-
nuerit ib. q̄ p̄ adver-
sarij orauit: ostēdit/
cū sequit. d Addi-
dit qz dñs omnia
quēcumq; fuerat
ib⁹ duplicitia: id est
cūcta q̄ amiserat i du-
plo restituit ei. Sic etiā
temptat facit dñs: qz
post tristiciā tēptatio-
nis/maiorē tēptatio-
niā cōsolatiōis. Unū af-
flicte iudee dicit Esa.
luij. b. Ad pūctum in
modico dereliqui te:
et in miserationibus
magnis congregabo-
te. Aliquando etiam
iuxta pōdus afflictio-
nis datur mēlura cō-
solatiōis. Unde Ps. do-
mīnū. Scđm mīltitudinē do-
lorū r̄. Esa. xvij. b.

In mēlurā p̄tra mēlurā cū abiecta fuerit iudicabif illi. Motā-
dus ē ordo remuneratiōis: Excessū quippe ib⁹ correctio dñi:
correctionē penitentiā: penitentiā venia: venia munera sequūt.
Item qz ib⁹ diuina p̄missiōe fuerat p̄cessus: et amicor̄ verbis
afflictus: ideo nūc diuine pietatis muneribus consolatus: de-
buit hūana charitate refoueri: vt vndiq; gaudia cōsolationis
refoueāt: quē vndiq; aduersa lacerauerāt: Unū subdit: e Ne
nerunt aut̄ ad eū. i. ad ib⁹: f Dēs fratres sui et vnu-
uersē sorores suę. i. ōes de cognitiōe sua. g Et cūcti
qui nouerāt eū prius. l. an flagella: h Et comedē-
rūt cū eo panē i domo ei⁹ cōgratulādo ei. i Et moque-
rūt sup eum caput: admirādo h̄ gaudio. k Et cōsolati-
lati sūt eū sup omni malo qd̄ intulerat dñs sup eū. i.
cōgratulati sunt de eius restitutione. Mā vt dicit Gregor: per-
cussi mērōz cōsolari: est ei post p̄cussionem de venia cōgau-
dere: Mā quātū quisq; cernit de restituta p̄ximi salure hilare-
scere: m̄ si idēcat de ablata doluisse. Unū isti vidēt fusse amici
fortunę: qui cum fortuna recedēt: recedūt: et cū redeunte/re-
deunt: de quib⁹ Proverb. xix. a. Diuiniq; addunt amicos plu-
rimos: a paupe aut̄ et hi quos habuit separant. Eccl. xij. b. Mō
agiscet i bonis amic⁹: et nō abscondet i malis iūnic⁹. Lato: Cū
fuerit felix: m̄ltos mērāb amicos: Cēpa si fuerint nubila/ sol⁹
eris. l Et dederit ei vnuquisq; ouē vnuā et in aure
aureā vnuā. Ad litterā: qz vt dicit Gregor: cūcta hec iū histoi-
ria facit dicta st. m Dñs aut̄ bñdixit nouissimis ib⁹
bñdictionē sinistrę. n Agagis q̄ p̄ncipio. i. m̄stiplicauit ei

bona tpalia: p̄ flagella magis q̄ an. Unū seq̄: o Et facta
sunt ei quattuordecim milia ouū: q̄ p̄us nō habuit nisi sepiē
milia. s. i. a. p Et sex milia camelop̄: et p̄ m̄ tria hūit.
L̄bris ad onera nra portāda sp̄taneo se incliv-
nās. Matth. xix. c. Facil⁹ ē camelū p̄ forā. r̄.
q̄ m̄i nob̄ foramē hūilitat̄ ostēdissimū: m̄q; ad
hūilitatē illi⁹ m̄q; sup̄bie rigiditat̄ se icūnālet.
Cēlitatis/ vitijs toruosa. Gen. xxiiij. g. Rebec-
ca viso isaac descendit de camelō r̄.
Magna trāgressio. Matth. xxiiij. c. Ecolatē
culicē camelū aut̄ glutientes.

Luxurios⁹. Prover. viij. d. vbi agit d̄ muliere fatua:
ibi d̄: Statim eā sequit q̄si bos duc⁹ ad victimā.
Bos { Prēdicator. Deut. xxv. a. Nō alligabis os boui tri-
turanti.

ppls iudaic⁹. Esa. j. a. Bos coguit possessorē suū.
1. Cor. j. b. 1. Timotheus. a.

uissimis ib⁹ māgis q̄ prin-
cipio eius. Et facta sunt ei
quattuordecim milia ouū: et
sex milia camelop̄: et mille iu-
ga bouū: et mille asinē: Et fue-
runt ei septem filij: et tres fi-
lie. Et vocauit nomē vnius
diem: et nomē secūde casia: et
nomē tertię cornustibij.
Nō sūt aut̄ inuētē mulieres
speciose: sicut filie ib⁹ i vni-
uersa terra. Deditq; eis paf
y suus herēditatē inter fratres
earum. Uixit aut̄ ib⁹ post
hēc: centū quadraginta an-
nis: et vidit filios suos: et fi-
lios filiorū suorum usq; ad
quartā generationē: et mor-
tuus est senex: et plen⁹ diez.

2. Liber job explicit.

mētū ē hic: q̄ filie debet herēditari i patrimonio s̄c̄ filii: Qd̄
mētū p̄t̄ haberi: Mā. xxvij. b. vbi agit d̄ filiab⁹ salpbaad.
Unū dicē h̄ Glo. Usu veteris vite: fēmiē inē mares herēditatē
nō habēt. S̄z dicim⁹ q̄ Glo. h̄ mystica ē: v̄ fin loci p̄fundi-
nē alicubi filie nō habebat p̄tē i herēditate: sed bona mobilla
dabant eis. 3. Uixit aut̄ ib⁹ post flagella hēc centū
quadraginta annis: et vidit filios suos: et filios filioꝝ
suꝝ usq; ad quartā generationē: et mortu⁹ est senex:
nō solū senectute annorū numero cōputata: s̄c̄ etiā venerabilis
estate q̄ ē vita imaculata. Sap. iii. b. 4. Et plen⁹ diez i.
merito bonor̄. S̄lē legis de abraā: Gen. xxv. a. Et de isaac.
Gen. xxxv. d. Et d̄ oib⁹ bonis: idē p̄t̄ dicit: q̄ bñ viuūt̄ qnū
libet p̄z viuāt̄: S̄z mali q̄ i vanitate p̄sumūt̄ dies suos: quā-
tūlbet multū viixerint vacui diez moriunt̄. 5. Hystice. Per Wylle
tres filias significat triplex stat⁹. l. innocētē an peccatū p̄mi
hois: Stat⁹ recreatiōis: p̄ edozē sacramētōr̄. 6. Lata ē sp̄s ar-
omatica: Stat⁹ gl̄ie: vbi ē duplex laus. l. mētal⁹ et vocalis. fin
Cassiodor. 7. q̄ laus est de duob⁹. l. de dote aīe et corporis:
q̄ significat h̄ noīe cornustibij: qd̄ fin Gregor. cōpositū ē ex
duob⁹ corruptis. l. corn⁹ et tib⁹: qz integrā sur corū et tibia.
8. Et p̄ tres filias significat vnuersitas elector̄: qz quidā sūt
incipiētes: quidā p̄ficiētes: quidā perfec̄ti. 9. Et tres dores
animę. l. vīsio/dilectio/laus. fin Augl. Per septē filios/ vnu-
ersitas electorū: ppter septē dona sp̄ullanci: quib⁹ omnes
electi adiuuānt.

Postilla dñi Hugonis Cardinalis sup̄ job explicit.